

Arrest

nr. 120 090 van 4 maart 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 november 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. TYTGAT en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 25 oktober 2012 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 30 september 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Somalisch staatsburger te zijn van de Galjeel (>Hawije) clan. U verklaart dat u werd geboren op 21 augustus 1987, te Mogadishu.

Uw ouders waren niet gehuwd toen u werd geboren. Uw vader verhuisde naar Abu Dhabi (Verenigde Arabische Emiraten) en u weet niet waar uw moeder momenteel woont. U heeft een zus (zelfde vader en moeder) waarvan u denkt dat ze bij uw moeder woont. Het is mogelijk dat u tevens nog halfbroers en zussen heeft, maar hiervan bent u niet op de hoogte.

Daar u een buitenechtelijk kind was, werd u gediscrimineerd en ontstonden er problemen. Daarom besloot uw grootmoeder - langs vaderskant-, K. A., om u, toen u ongeveer één jaar was, naar het dorp Beer Han mee te nemen waar uw oma een boerderij had.

In Beer Han ging u naar een privéschool gedurende vier jaar in Shanta Hariri. Uw grootmoeder was zelf naar de universiteit gegaan en vond het belangrijk dat u ook zou studeren. U werkte op de boerderij van uw oma in Beer Han. U verbouwde er mais en hiermee konden jullie goed leven, ook al hadden jullie slechts een kleine boerderij, toch verdienden jullie ongeveer 300 dollar per maand door de verkoop van mais in Afmadow.

U was verliefd op Abd. F. N. (>Hawiye>Sheikal), geboren te Beer Han op 7 juli 1990. Jullie besloten, nadat haar ouders weigerden dat u met haar zou trouwen in mei 2012, om in het geheim met elkaar te huwen op 6 juni 2012. Het huwelijk werd in het geheim afgesloten door een religieus persoon.

In september 2012 kreeg u telefoon van de broer van uw vrouw. Hij was lid van Al Shabaab en had vernomen dat u met zijn zus was getrouwd. Hij vertelde u dat u zou worden gedood door steniging omdat u met zijn zus in het geheim was getrouwd. Jullie verlieten samen op 10 oktober 2012, vermomd in een boerka, het dorp Beer Han en trokken naar Mogadishu. Jullie zijn op 12 oktober in Mogadishu aangekomen en verbleven daar bij de tante van uw vrouw langs moederskant. Op 20 oktober heeft u Mogadishu verlaten. Uw vrouw bleef in Mogadishu bij haar tante. U vertrok per vliegtuig naar Istanbul (Turkije) en landde er op 21 oktober 2012. Vervolgens ging u per wagen naar België alwaar u op 24 oktober 2012 arriveerde. Op 25 oktober 2012 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een geboortecertificaat, uitgegeven in Mogadishu op 14 augustus 2002

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U bent er niet in geslaagd het aannemelijk te maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor het CGVS dat u geboren werd in Mogadishu (zie gehoorverslag CGVS, p 3) en dat u sinds uw één jaar naar de boerderij van uw oma in Beer Han bent verhuisd. U heeft tot bij uw vertrek naar België in Beer Han gewoond. (zie gehoor CGVS, p 6).

Vooreerst kan uw geografische kennis over Somalië en meer bepaald (uw verklaringen over de situering van) uw dorp Beer Han allerminst overtuigen.

Zo verklaart u dat Beer Han op 1u30 van Kismayo ligt per auto (zie gehoor CGVS, p 3). Wanneer u werd gevraagd hoever Afmadow van Beer Han ligt, verklaarde u dat het 45 minuten te voet is. Vervolgens verklaart u ook dat Beer Han op 45 minuten te voet van Dhobley ligt. (zie gehoor CGVS, p 19). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de afstand, via de weg, tussen Afmadow en Dhobley ongeveer 146 kilometer is. In vogelvlucht kan de afstand tussen Afmadow en Dhobley op ongeveer 80 kilometer worden geschat. Het is echter onmogelijk dat deze afstand, vogelvlucht 80 kilometer, te voet op 1u30 kan overbrugd worden waardoor u er niet in slaagt om het dorp, waar u geruime tijd heeft gewoond, te situeren.

U slaagt er niet in om, ondanks uw scholingsniveau (u ging meerdere jaren naar een privé-school en groeide op bij een grootmoeder die universitair geschoold is), het dorp waar u gedurende achttien jaar heeft gewoond te situeren waardoor de geloofwaardigheid over uw verklaringen betreffende uw verblijfssituatie ernstig in twijfel kunnen worden getrokken.

Bovendien laat uw socio-politieke kennis over uw vermeende regio danig te wensen over zodat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde verblijf in Zuid Somalië.

Het is niet aannemelijk dat iemand die handel drijft in Afmadow niet beter op de hoogte is van de politieke situatie in de stad waar hij handel drijft. U verklaart immers dat u uw maïs verkocht in Afmadow omdat u er connecties had om er de maïs aan een goede prijs te verkopen. (zie gehoor CGVS, p 20) Wanneer de protection officer u vraagt hoe de situatie in Afmadow was nadat de oorlog was uitgebroken in 1990, verklaart u dat er clanconflicten waren tussen Ogaden en Tolmogo. (zie gehoor CGVS, p 22) Wanneer de protection officer echter dieper in gaat op de situatie in Afmadow door te vragen of Afmadow alleen door clanconflicten werd getroffen, antwoordde u : 'ik weet het niet. Ik woonde er niet. Ik zag alleen dat de mensen vluchtten van Afmadow en dat ze naar ons kwamen. Zo wist ik dat er een conflict was.' (zie gehoor CGVS, p 22) Indien u werkelijk uw goederen zou verhandelen in Afmadow en uw bestaansmiddelen daar dus afhankelijk van zijn, mag van u immers verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van de situatie aldaar aangezien u ongetwijfeld talrijke contacten had met inwoners van Afmadow. Bovendien verklaart u dat u zag dat er mensen van Afmadow vluchtten naar uw dorp. (zie gehoor CGVS, p 22) Dit maakt het nog minder plausibel dat u, ondanks uw contacten in Afmadow en het feit dat er mensen uit Afmadow op de vlucht waren, niet beter op de hoogte bent van de situatie in Afmadow.

Vervolgens is het weinig plausibel dat uw oma, die wil dat u studeert en uw kennis verruimt (zie gehoor CGVS, p 13) u slechts zeer summier heeft ingelicht over het uitbreken van de burgeroorlog in Somalië. U kan bijvoorbeeld geen antwoord geven op de vraag wanneer de oorlog startte in Somalië (zie gehoor CGVS, p 20) terwijl dit toch een keerpunt is in de geschiedenis van Somalië. Ondanks uw jonge leeftijd op dat moment (u was toen ongeveer vijf jaar) mag toch verwacht worden dat dit in de loop der jaren in gesprekken aan bod kwam, gezien de grote impact van de burgeroorlog op het dagelijks leven en gezien het feit dat u met veel verschillende mensen in contact moet zijn gekomen door uw activiteiten als landbouwer en door de zaken die u deed in Afmadow. Vervolgens verklaart u dat de oorlog iets te maken had met het doden van religieuzen. (zie gehoor CGVS, p 20) Wanneer de protection officer hier meer toelichtingen over wenst, verklaart u dat Siad Barre de opdracht gaf om religieuzen te doden in 1990. (zie gehoor CGVS, p 20) U was echter niet in staat om te verklaren welke religieuzen Siad Barre dan wel wilde vermoorden (zie gehoor CGVS, p 21) Het is echter zeer opmerkelijk dat u deze verklaringen aflegt over dergelijke, grote gebeurtenissen in uw land waarbij de situatie voor alle Somaliërs drastisch veranderde en waarbij religie geen enkele rol speelde (zie informatie in uw administratief dossier).

Vervolgens verklaarde u dat Al Shabaab in 2002 controle kreeg over Beer Han. (zie gehoor CGVS, p 12-13) Uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er in 2002 nog geen sprake was van Al Shabaab daar deze beweging toen nog niet was opgericht.

Daarnaast verklaart u ook dat Afmadow in 2002 in handen viel van Al Shabaab. (zie gehoor CGVS, p 22) Ook hier blijkt uit informatie dat Al Shabaab pas in 2009 aan de macht kwam in Afmadow. Gezien uw activiteiten in Afmadow als verkoper van maïs en aangezien u op dat moment (in 2009) reeds 22 jaar was, is het niet aannemelijk dat u zich zodanig zou vergissen in de periode waarin Al Shabaab er aan de macht kwam.

Bovendien verklaart u dat Bare Hirale in 2009 de macht had in Beer Han. (zie gehoor CGVS, p 12) Het is echter niet aannemelijk dat iemand die vanaf zijn één jaar in de Juba regio woont niet op de hoogte is dat Barre Hirale in 2006 de macht verloor met de komst van de Islamitische rechtbanken. U verklaart echter dat Barre Hirale de macht verloor aan Ahmed Madobe. (zie gehoor CGVS, p 25) Het is vreemd dat u niet weet dat Barre Hirale tot JVA (Juba Valley Alliance) behoorde aangezien ze de macht hadden gedurende geruime tijd in de Kismayo-regio. (zie informatie toegevoegd in het administratief dossier) U verklaarde zelfs nog nooit van de JVA gehoord te hebben (zie gehoor CGVS, p. 25), wat dus

totaal niet aannemelijk is als u werkelijk uit de Kismayo-regio afkomstig zou zijn (zie gehoor CGVS, p. 3) en als landbouwer regelmatig uw mais ging verkopen in Afmadow, waar toch moet gesproken zijn over dergelijke dingen. Bovendien beweert u dat Bare Hirale deel uitmaakt van Ras Kamboni. (zie gehoor CGVS, p 26) Het is niet aannemelijk dat iemand met uw achtergrond (vier jaar privéschool, handelaar in Afmadow, universitair geschoolde grootmoeder) niet beter op de hoogte is van de politieke situatie in zijn land.

Bovendien blijkt u niet op de hoogte te zijn wanneer Sharif Sheikh Ahmed president was van Somalië. (zie gehoor CGVS, p 26) Sharif Sheikh Ahmed was echter president van Somalië van 2009 tot 2012, toen u ongeveer vijftwintig jaar was. Het is echter opmerkelijk dat u Sharif Sheikh Ahmed wel kan plaatsen toen hij actief was bij de ICU (Islamic Court Union) (zie gehoor CGSV, p 26). Dit situeert zich immers in 2006 en toen was Sharif Sheikh Ahmed één van de leiders de ICU in Mogadishu. Eens te meer is het onbegrijpelijk dat iemand van uw niveau en met uw profiel niet op de hoogte is van welke president wanneer aan de macht was maar dat u bij het horen van de naam Sharif Sheikh Ahmed refereert naar de ICU.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat ook uw kennis over uw clan en het clansysteem in het algemeen uitermate beperkt is. U verklaart te behoren tot de subclan Galjeel die behoort tot de clangroep Hawiye (zie gehoor CGVS, p 3). U stelt aanvankelijk in het gehoor op het CGVS **niets te weten van het clansysteem omdat u dit nooit zou geleerd hebben**. (zie gehoor CGVS, p 17) Het is echter niet aannemelijk dat uw grootmoeder, die universitair geschoold was, u niet zou hebben ingelicht over het clansysteem in Somalië. Wanneer de protection officer u vervolgens vraagt welke subclans er tot Hawiye behoren, kan u zes clans correct opsommen en kan u vervolgens uw verder clanverloop toelichten. (zie gehoor CGVS, p 17) Het is echter niet aannemelijk dat u, die nooit zou geleerd hebben over de clans, er in slaagt om zonder enige moeite uw eigen clan toe te lichten maar niet in staat zou zijn om de grote clanfamilies van Somalië op te noemen. (zie gehoor CGVS, p 18) U slaagt er wel in om Hawiye (uw eigen clan), Abgaal, Habargedir en Ogaden op te sommen wanneer u werd gevraagd naar belangrijke, grote clangroepen in Somalië (zie gehoor CGVS, p 18) Het is echter niet aannemelijk dat u Abgaal en Habargedir kan opsommen daar uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat deze clans helemaal niet in uw buurt (regio Afmadow- Dhobley – Kismayo) voorkomen en u niet in staat bent om de grote clanfamilies te benoemen. Het is bovendien bijzonder dat u, wanneer u wordt gevraagd om wat meer over 'Marehan' te vertellen, u kan toelichten dat het een subclan is van Darod. Bovendien blijkt uit voor vernoemde informatie dat deze clan ook niet in uw directe leefomgeving komt waardoor het des te opmerkelijker is dat u niet in staat bent om de grote clanfamilies van Somalië te benoemen. U slaagt er bijgevolg wel in clans op te noemen die nochtans niet of minder voorkomen in de omgeving die u aanwijst als de plaats waar u opgroeide en leefde. Anderzijds verklaart u niet de grote clanfamilies in Somalië te kennen (zie gehoor CGVS, p. 18). Ook deze vaststelling doet vermoeden dat u niet afkomstig bent u de regio waaruit u verklaart afkomstig te zijn.

Daarnaast legde u nog andere verklaringen af die de doorleefdheid van uw verblijf in Beer Han en bij uitbreiding Zuid Somalië in ernstige mate ondermijnen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u met uw oma uit Mogadishu verhuisde omwille van de problemen die u had omdat u buiten het huwelijk werd geboren. (zie gehoor CGVS, p 6-7) U verklaarde immers dat u met uw grootmoeder uit Mogadishu diende te vertrekken omdat de burens en de familieclan u begon te stigmatiseren. Ze zeiden dat de familie een kind had buiten het huwelijk. (zie gehoor CGVS, p 7) Indien jullie werkelijk uit Mogadishu zouden gevlucht zijn omwille van de stigmatisatie, is het niet aannemelijk dat iemand van Beer Han op de hoogte zou zijn van uw situatie (nvdr geboren buiten het huwelijk). Uit uw verklaringen blijkt immers dat men ook in Beer Han op de hoogte was van het feit dat u buiten het huwelijk werd geboren (zie gehoor CGVS, p. 8). De reden van jullie vlucht uit Mogadishu zou immers het feit zijn dat u gestigmatiseerd werd. Het is niet aannemelijk dat uw grootmoeder of uzelf deze situatie in Beer Han niet zou hebben verhuld aangezien jullie ervan op de hoogte waren dat dit u in moeilijkheden zou brengen.

Vervolgens legt u tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw leefsituatie in Somalië. Bij de DVZ verklaarde u immers dat u bij uw oom op de boerderij hielp (zie vragenlijst CGVS, vraag 4, ingevuld op 7 november 2012) en verklaarde u dat uw oom uw reis betaalde (zie verklaringen ivm

persoonsgegevens, vraag 35, ingevuld op 7 november 2012). U verklaarde ook in de vragenlijst van het CGVS op de DVZ (vraag 8, p. 4) dat u niet weet waarom u door uw oom EN uw grootmoeder opgevoed werd. Tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaarde u echter dat de boerderij van uw oma is. (zie gehoor CGVS, p 7) Wanneer de protection officer u confronteert met uw verklaringen, afgelegd bij de DVZ houdt u zich bij uw verklaring dat de boerderij van uw oma is. (zie gehoor CGVS, p 7 en p 15) en dat uw oma haar boerderij verkocht om uw reis te betalen. U verklaarde ook uitdrukkelijk alleen met uw grootmoeder in Beer Han gewoond te hebben en u verklaarde dat de rest van haar familie het land verliet wanneer zij daar kwam. U ontkende zelfs samen met uw oom gewoond te hebben (zie gehoor CGVS, p 7, 16) Dit valt niet te rijmen met uw eerder verklaringen bij de DVZ en doet verder twifelen aan (de aard van) uw verblijf in Somalië.

Verder is uw reactie zeer merkwaardig wanneer u verklaart dat 'u bij uw vriendin was' gedurende de vier dagen dat uw grootmoeder naar Mogadishu was om uw document te gaan halen. (zie gehoor CGVS, p 15) Het is niet aannemelijk, in de somalische context waarbij er sterk aan de traditionele islamitische waarden wordt gehecht, dat u, zonder toezicht, gedurende vier dagen bij uw vriendin zou kunnen verblijven. Wanneer de protection officer u hiermee confronteert, past u uw verklaring aan en zegt u 'dat ze langskwam'. (zie gehoor CGVS, p 15) Uw spontane verklaringen over uw verblijf bij uw vriendin komt in de Somalische context dan ook helemaal niet doorleefd over.

Ook is het weinig aannemelijk dat u niet beter op de hoogte bent van de situatie van uw vader. U verklaart immers dat u niet weet hoelang hij in Abu Dhabi woont, wanneer hij gescheiden is van uw moeder, of u nog broers of zussen heeft met dezelfde vader (zie gehoor CGVS, p 4, p 5) U verklaart uw onwetendheid door te stellen dat u geen contact met hem had in Somalië. (zie gehoor CGVS, p 4-5) Verder verklaart u echter dat uw grootmoeder wel nog contact had met uw vader (zie gehoor CGVS, p 5) waardoor uw onwetendheid niet te verklaren valt en uw verblijf in Somalië opnieuw in vraag wordt gesteld, aangezien het al dan niet in contact kunnen treden met iemand in het buitenland toch ook wordt bepaald door de plaats waar men zich zelf bevindt. U legt hierover echter totaal inconsistente verklaringen af.

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving, i.c. Beer Han. Uit uw foutieve verklaringen en ontoereikende kennis blijkt dat u doelbewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden door zich voor te doen als afkomstig uit Somalië. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Uw bewering dat u tot de Galjeel-clan (<Hawiye) zou behoren en de kennis die u over deze clan ten toon spreidt, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het woongebied van de Galjeel-clan zich eveneens in Kenya bevindt.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenya (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Wat betreft het door u voorgelegde geboortecertificaat op naam van Mu. Os. Mo. uitgereikt op 14 augustus 2002 te Mogadishu kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Rekening houdend met het feit dat uw verklaringen over uw afkomst reeds als weinig geloofwaardig werden beoordeeld en gezien uit de informatie van het CGVS blijkt dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten, dient de waarde van dit stuk danig gerelativeerd te worden.

Tot slot blijken ook uw verklaringen met betrekking tot dit geboortecertificaat erg lacunair aangezien u niet kon toelichten waarom het document door uw grootmoeder in Mogadishu werd aangevraagd

in 2002, toen u 15 jaar was. (zie gehoor CGVS, p 15) Uw grootmoeder heeft hiervoor immers een lange reis ondernomen die in die periode zeker niet zonder gevaar was. Indien u werkelijk in Zuid Somalië heeft gewoond is het niet aannemelijk dat u deze gebeurtenis niet beter kan duiden en dat toont nogmaals aan dat uw verklaringen betreffende uw verblijf aldaar niet doorleefd zijn als u niet weet waarom uw grootmoeder deze zeer risico-volle reis ondernam.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en de correcte toepassing van het gebruik der talen doordat het CGVS op 3 september 2013 het gehoor liet verlopen door bemiddeling van een tolk Somalisch / Engels, terwijl in het dossier van de verwerende partij een schriftelijk beweerde weergave van het gehoor in het Nederlands wordt weergegeven. Verzoeker voert in een tweede en derde middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48 van de Vreemdelingenwet.

3. Nopens de procedure voor het Commissariaat-generaal

3.1. Verzoeker gaat er verkeerdelijk van uit dat de taal van de procedure en de taal van het verhoor dezelfde moeten zijn (RvS 17 juni 2002, nr. 107.897). Hij werd overeenkomstig artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet ervan in kennis gesteld dat de gehele procedure in het Nederlands zou verlopen (administratief dossier, stuk 14). De verschillende verhoorverslagen en de bestreden beslissing werden volledig in het Nederlands opgesteld. De taal die voor de asielpcedure werd aangewezen - het Nederlands - is dan ook gebruikt tijdens de gehele procedure, zodat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet correct werd toegepast (RvS 27 september 2005, nr. 149.445; RvS 17 juni 2002, nr. 107.897). Voormelde wetsbepaling regelt immers enkel het taalgebruik bij het eigenlijk onderzoek van de asielaanvraag. Het wijst de taal aan die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. Artikel 51/4 is niet geschonden omdat het interview zonder tussenkomst van een tolk werd afgenomen in een andere taal dan de proceduretaal of omdat de tolk zich bij het interview bediende van een andere taal dan de proceduretaal (RvS 3 september 2008, nr. 185.993).

3.2. Waar verzoeker beweert dat er één en ander is misgelopen met de vertaling, kan de Raad slechts vaststellen dat dit geen grondslag vindt in het administratief dossier. Geenszins kan blijken dat *“de tolk en de ‘protection officer’, aangestelde van de verwerende partij elkaar tijdens het gehoor niet goed begrepen”* noch kan blijken dat *“tijdens het gehoor vertelde de tolk trouwens in het Engels wat zij van de verzoeker begrepen had, zonder dit letterlijk te vertalen”*. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker naar aanleiding van het verhoor de gelegenheid kreeg bijkomende opmerkingen te maken, doch geen enkele opmerking heeft gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor, noch met betrekking tot de communicatie tussen de dossierbehandelaar, de tolk en zichzelf, integendeel verzoeker verklaarde zowel de vragen als de tolk begrepen te hebben (gehoor p. 30-31). Overigens dient het gehele CGVS-gehoorverslag niet voorgelezen te worden zodat verzoekers opmerking niet nuttig wordt aangevoerd, zoals evenmin het gegeven dat verzoekers raadsman geen Engels zou spreken, wat hij niet aangaf tijdens het gehoor. Evenmin kan blijken uit het gehoorverslag dat de advocaat bepaalde kwesties niet begrepen had en dit op het einde van het gehoor verduidelijkt wilde zien. Ook in het verzoekschrift licht verzoeker niet concreet toe dewelke van zijn verklaringen niet werden genoteerd zoals hij ze heeft afgelegd, noch omwille van welke concrete redenen of aan welke omstandigheden dit te wijten is. Het staat verzoeker vrij te bewijzen dat wat de commissaris-generaal stelt dat hij verklaard heeft, op een andere manier werd gezegd. Het volstaat echter niet na het ontvangen van een negatieve beslissing eenvoudigweg te ontkennen dat de weergegeven verklaringen niet zouden overeenstemmen met hetgeen gezegd werd, laat staan dat verzoeker in de onmogelijkheid was zich uit te drukken omdat zijn advocaat onvoldoende Engels zou kennen. De opmerking in het verzoekschrift is dus niet enkel laattijdig maar bovendien niet op concrete wijze gemotiveerd. De afgevaardigde ambtenaar van het Commissariaat-generaal heeft er geen persoonlijk belang bij dat de verklaringen van de asielzoeker onjuist zouden worden weergegeven. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat wat in het gehoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Verzoeker bewijst *in casu* niet het tegendeel.

Aldus kan blijken dat het niet voorzien in een tolk Somali-Nederlands doch enkel in een tolk Somali-Engels – wat overigens evenmin een wettelijke of deontologische verplichting is in hoofde van het CGVS – op geen enkele wijze een invloed heeft gehad op het correcte verloop van de behandeling van verzoekers asielaanvraag. De taal die voor de asielprocedure werd aangewezen – het Nederlands – is dan ook gebruikt tijdens de gehele procedure, zodat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet correct werd toegepast (RvS 17 juni 2002, nr. 107.897; RvS 17 juni 2002, nr. 107.897). Dat Engels geen officiële Belgische taal is doet hier geen afbreuk aan.

Verzoeker vroeg tevens in ondergeschikte orde *“dat het dossier moet teruggestuurd worden naar de verwerende partij teneinde te laten overgaan tot een gehoor met medewerking van een tolk die de oorspronkelijke taal van de verzoeker zal vertalen naar het Nederlands”*. Er is gezien bovenstaande vaststellingen echter geen enkele reden om verzoeker opnieuw te horen zodat het verzoek tot vernietiging afgewezen wordt. Immers de commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen bijgestaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden. De aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is ongegrond.

4. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker gaat er aan voorbij dat de identiteit, nationaliteit en herkomst de kernelementen uitmaken in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de

Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht eerst verzoeksters voorgehouden herkomst en nationaliteit beoordeeld. Immers indien de verklaringen hierover niet aannemelijk geacht worden, kan de commissaris-generaal inderdaad besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

4.2. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, of identiteitsdocumenten neerlegt waarvan de bewijswaarde niet kan overtuigen, moet zijn voorgehouden nationaliteit en herkomst op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545).

4.2.1. Verzoeker werd dan ook terecht uitvoerig gehoord over zijn leefomgeving en kreeg aldus de kans zijn herkomst aan te tonen. Verzoeker kan echter niet overtuigen afkomstig te zijn uit Somalië. Zelfs indien verzoeker nooit naar Doblej ging, dan nog kan worden aangenomen dat verzoeker bekend is met deze stad die op *“45 minuten te voet”* (gehoor p. 19) van Beer Hano lag. Immers men moet niet zelf naar een plaats zijn geweest om van familie, klanten of leveranciers te horen over de andere dichtbij zijnde steden, zeker indien men zelf verantwoordelijk is voor de teelt en verkoop van maïs. Waar verzoeker nog aanvoert dat hij *“aldaar gevestigd [was] als boer, een essentieel sedentair beroep, hetgeen impliceert dat hij zich weinig verplaatste. Zijn grootmoeder was de eigenares van de boerderij. Zij was het die de maïs verkocht. Niet de jonge verzoeker”*, klemt dit met zijn eigen verklaringen waar hij samen met zijn grootmoeder *“we brachten het [maïs] naar Afmadow”* (gehoor p. 4) en waarbij hij tevens *“maar ik ging wel nu en dan naar de naburige dorpen”* (gehoor p. 11).

4.2.2. Daarenboven dient verzoeker als zelfstandige boer en zakenman een goede kennis van de plaatselijke veiligheidssituatie te hebben gehad, zowel in zijn eigen dorp als de stad waar hij zijn goederen verkocht, niet alleen uit commerciële overwegingen doch ook uit elementaire veiligheidsoverwegingen. Geenszins kan worden aanvaard dat verzoeker de komst van Al Shabaab al in 2002 situeert, dat hij niet bekend is met de Juba Valley Alliance en dat hij naast Siad Barre en Aidid meent dat er geen andere presidenten waren in Somalië. Verzoekers excuses inzake zijn onaanvaardbaar gebrekkige sociopolitieke kennis kunnen dan ook niet worden aanvaard. Dat verzoeker zijn grootmoeder alles voor hem geheim hield, kan niet worden aanvaard gezien verzoeker tot zijn 25 jaar in Beer Hano heeft gewoond en hij zelfstandig teelde en handel dreef zodat hij ook via klanten, leveranciers, vrienden en andere derden deze kennis had moeten vernemen, temeer bepaalde sociopolitieke kennis onmiddellijk waarneembaar was (komst van Al Shabaab, JVA) en levensnoodzakelijk. Verzoeker verklaarde *“vier jaar privé school waar ik talen studeren (Engels)”* te hebben gevolgd (vragenlijst 2.10.a.), zodat de Raad evenmin inziet waarom een universitair geschoolde grootmoeder die verzoeker op dure privéscholen stuurde hem deze kennis zou onthouden. Hetzelfde geldt waar verzoeker zijn zeer beperkte algemene clankennis probeert te verschonen. Verzoeker kan evenmin laten gelden dat hij in een gesloten leefwereld opgroeide gezien zijn profiel als landbouwer-verkoper, zijn genoten privé-onderwijs en zijn universitair geschoolde en welwillende grootmoeder. Verzoeker vermeldt verder op de DVZ dat zijn oom een boerderij had en dat hij hem hielp (vragenlijst 2.10.b) en dat *“Ik weet niet waarom ik door mijn oom en grootmoeder opgevoed werd. Ik hoorde alleen dat mijn vader in Abu Dhabi verblijft”* (vragenlijst 3.8.c), zodat hij geen aannemelijk verklaring biedt voor zijn door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdige verklaringen op de DVZ en het CGVS ter zake. Ten slotte kan er nog op gewezen worden dat geen enkele van de door verzoeker opgesomde dorpen terug te vinden is op de aan het administratief dossier toegevoegde kaarten, noch kan de informatie over de hoofdwegen worden geverifieerd. Verzoeker verklaart niet waarom een volwassen

man uit een gezin met een verstandige oma en die zelf ook privé lessen kon volgen, geen bekendheid kan aantonen met de omliggende gemeenschap waar hij zijn hele leven verbleef.

4.2.3. Indien verzoeker verder verklaarde dat hij tijdens de vier dagen dat zijn grootmoeder in 2002 naar Mogadishu ging voor zijn geboortecertificaat *“ik was bij mij vriendin” “neen, ze was niet bij mij, maar ze kwam wel langs”* (gehoor p. 15), dan gaat verzoeker er aan voorbij dat hij toen vijftien en zijn vriendin twaalf was zodat niet geloofwaardig is dat hij alleen zou zijn achtergelaten en zij daarenboven zomaar bij hem kon langsgaan. Verder is geenszins geloofwaardig dat beiden meer dan tien jaar hun relatie zouden hebben kunnen geheim houden indien ze beiden in hetzelfde kleine dorp woonden in een landelijke gemeenschap waar het redelijk is te verwachten dat mensen elkaars doen en laten opvolgen. Daarenboven is niet geloofwaardig dat de vrouw met wie verzoeker beweerdelijk in het geheim was getrouwd geen enkele consequentie zou hebben ondergaan. Dit klemte te meer indien haar broer die bij Al-Shabaab aangesloten was, er werkelijk was achter gekomen dat ze in het geheim met verzoeker was gehuwd en zij tussen de periode dat de broer verzoeker bedreigde in september 2012 en hun vertrek naar Mogadishu op 10 oktober 2012 gewoon thuis was (*“ze was bij haar thuis. Haar situatie was niet zo ernstig”*, gehoor p. 30) en dit ook indien ze Beer Han verlieten alvorens hij kwam.

4.2.4. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). In deze wijst de Raad op de *“Subject Related Briefing” “Somalië” “Authenticiteit documenten uitgereikt na 1991”* van 29 maart 2012, waaruit blijkt dat Somalië na 1991 in totale chaos verviel en sindsdien geen functionele regering, noch een centrale administratie meer kende. Alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits-)documenten. Er zijn geen politiedossiers, geboorteaktes, schooldossiers... beschikbaar van Somalië. Verder blijkt dat Somalië het meest corrupte land ter wereld is. Er wordt dan ook uitdrukkelijk gesteld dat *“Gezien de afwezigheid van een centraal bestuur worden documenten die zijn uitgereikt na de omverwerping van Siad Barre in 1991 in het algemeen niet meer aanvaard als officiële, en dus rechtsgeldige documenten”*. Dat verzoeker niet kan toelichten hoe zijn grootmoeder dit certificaat in deze omstandigheden zou kunnen verkregen hebben, kan de waarachtigheid van dit stuk geenszins aantonen. Derhalve kan geen enkele bewijswaarde worden gehecht aan de kopie van het geboortecertificaat, dat overigens evenmin voorzien is van een foto zodat niet eens kan worden geverifieerd of dit überhaupt wel betrekking heeft op verzoeker. Waar verzoeker nog een stuk uit de SRB, bijlage 7 citeert, kan enkel blijken dat de Somalische ambassade te Brussel tevens de kennis van een bepaald dialect hanteert om tot de Somalische nationaliteit te besluiten, terwijl het spreken van een bepaald Somalisch dialect niet noodzakelijk inhoudt dat men ook geboren is en altijd verbleven heeft in de desbetreffende regio. Daarenboven kunnen dialecten aangeleerd worden zodat de loutere kennis van de Somalische taal onvoldoende is om aannemelijk te maken dat verzoeker van Somalische nationaliteit en afkomst zou zijn. De taal is immers slechts een aspect dat een herkomst kan aantonen. Bovendien komt de Somali-bevolkingsgroep niet enkel in Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld uitgeweken.

4.2.5. Verzoeker is dan ook foutief waar hij meent dat *“De bestreden beslissing tast ten onrechte het vermoeden van goede trouw aan”*. Immers, de bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545) en bovendien is verzoeker gehouden aan zijn medewerkingsplicht, en heeft hij de plicht de waarheid te vertellen. Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt overigens dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 9 juni 2005, nr. 145.732; RvS 1 december 2011, nr. 216.653). Hetzelfde geldt voor de nota over de bewijslast van het UNHCR.

4.3. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

4.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4.5. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met haar persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen betreffende zijn voorgehouden verblijf in Somalië. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK